

Onderwerp: Besluit maatschappelijke ondersteuning
gemeente Overbetuwe 2011

Ons kenmerk: 10BWB00623

Burgemeester en wethouders van de gemeente Overbetuwe;

gelezen de adviezen van de Cliëntenraad Wmo en de Cliëntenraad Wwb van
12 november 2010;

gelet op de Verordening maatschappelijke ondersteuning gemeente Overbetuwe 2011;

b e s l u i t e n :

vast te stellen het

Besluit maatschappelijke ondersteuning gemeente Overbetuwe 2011

Hoofdstuk 1 Algemene bepalingen

Artikel 1 Begripsomschrijvingen

Dit besluit verstaat onder:

- a. het Besluit: het Besluit maatschappelijke ondersteuning gemeente Overbetuwe 2011;
- b. CAK: het Centraal Administratiekantoor dat inkomensafhankelijke eigen bijdragen int;
- c. Collectieve vraagafhankelijk vervoer (CVV): vraagafhankelijke vervoer van de Stadsregiotaxi Arnhem-Nijmegen (SRAN);
- d. het college: het college van burgemeester en wethouders;
- e. eigen bijdrage of eigen aandeel: het deel van de kosten dat de belanghebbende bijdraagt in de kostprijs van een voorziening;
- f. in natura: de gemeente verzorgt de voorziening;
- g. kostprijs: alle kosten voor aanschaf, onderhoud en verstrekking van een voorziening;
- h. de verordening: de Verordening maatschappelijke ondersteuning gemeente Overbetuwe 2010;
- i. de wet: de Wet maatschappelijke ondersteuning.

Artikel 2 Verstrekking en verantwoording persoonsgebonden budget

1. Het college verstrekt ondersteuning in de vorm van een persoonsgebonden budget als de aanvrager daarom verzoekt.
2. In de beschikking wordt de hoogte van het bedrag, het doel, de afschrijvingstermijn, het eventuele eigen aandeel en de wijze van verantwoorden vermeld.
3. De hoogte van de door het college te ontvangen restwaarde van een voorziening die niet meer in gebruik is, of die niet meer voldoet, wordt bepaald door de afschrijvingstermijn. Als de restwaarde minder bedraagt dan € 100,- is er voor de toepassing van dit artikel geen sprake van restwaarde.
4. Het college verstrekt geen persoonsgebonden budget als het vermoeden bestaat dat niet kan worden voldaan aan het bepaalde in het zesde lid van dit artikel.

5. Het college kan de verantwoording van het persoonsgebonden budget door de budgethouder na afloop van enig kalenderjaar controleren.
6. Degene die een persoonsgebonden budget ontvangt, verstrekt op verzoek van het college, voor zover van toepassing:
 - a. een nota/factuur van de aangeschafte voorziening;
 - b. een betalingsbewijs van de aangeschafte voorziening;
 - c. gegevens waaruit blijkt aan welke vereisten de aangeschafte voorziening voldoet;
 - d. een overzicht van de salarisadministratie.

Artikel 3 Verstrekking en verantwoording financiële tegemoetkoming

1. Het college verstrekt ondersteuning in de vorm van een financiële tegemoetkoming als ondersteuning 'in natura' of een persoonsgebonden budget niet toepasbaar is.
2. In de beschikking wordt de hoogte van het bedrag, het doel, de afschrijvingstermijn, het eventuele eigen aandeel en de wijze van verantwoorden vermeld.
3. De hoogte van de door het college te ontvangen restwaarde van een voorziening die niet meer in gebruik is, of die niet meer voldoet, wordt bepaald door de afschrijvingstermijn. Als de restwaarde minder bedraagt dan € 100,-- is er voor de toepassing van dit artikel geen sprake van restwaarde.
4. Het college verstrekt geen financiële tegemoetkoming als het vermoeden bestaat dat niet kan worden voldaan aan het bepaalde in het zesde lid van dit artikel.
5. Het college kan de verantwoording van de financiële tegemoetkoming na afloop van enig kalenderjaar controleren.
6. Degene die een financiële tegemoetkoming ontvangt, verstrekt op verzoek van het college, voor zover van toepassing:
 - a. een nota/factuur van de aangeschafte voorziening;
 - b. een betalingsbewijs van de aangeschafte voorziening;
 - c. gegevens waaruit blijkt aan welke vereisten de aangeschafte voorziening voldoet;
 - d. een overzicht van de salarisadministratie.

Artikel 4 Inkomensafhankelijke eigen bijdrage

Het CAK berekent en int, met inachtneming van het bepaalde in artikel 7, de inkomensafhankelijke eigen bijdrage als volgt:

- a. voor de ongehuwde persoon jonger dan 65 jaar: € 17,80 per vier weken, met dien verstande dat als zijn inkomen meer bedraagt dan € 22.636,- het bedrag van € 17,80 wordt verhoogd met een dertiende deel van 15% van het verschil tussen zijn inkomen en € 22.636,-;
- b. voor de ongehuwde persoon van 65 jaar of ouder: € 17,80 per vier weken, met dien verstande dat als zijn inkomen niet meer bedraagt dan € 15.838,- het bedrag van € 17,80 wordt verhoogd met een dertiende deel van 15% van het verschil tussen zijn inkomen en € 15.838,-;
- c. voor de gehuwde personen als één van beiden jonger is dan 65 jaar, of beiden jonger zijn dan 65 jaar: € 25,40 per vier weken, met dien verstande dat als hun gezamenlijke inkomen meer bedraagt dan € 27.902,- het bedrag van € 25,40 wordt verhoogd met een dertiende deel van 15% van het verschil tussen hun gezamenlijke inkomen en € 27.902,-;
- d. voor de gehuwde personen die beiden 65 jaar of ouder zijn: € 25,40 per vier weken, met dien verstande dat als hun gezamenlijke inkomen meer bedraagt dan € 22.100,- het bedrag van € 25,40 wordt verhoogd met een dertiende deel van 15% van het verschil tussen hun gezamenlijke inkomen en € 22.100,-.

Artikel 5 Aanmelding, gesprek(sverslag) en aanvraag

1. Tussen de aanmelding voor een gesprek en het maken van een afspraak voor een gesprek liggen ten hoogste vijf werkdagen.
2. Van het gesprek wordt een verslag gemaakt. Als het gesprek leidt tot een aanvraag, maakt het gespreksverslag onderdeel uit van die aanvraag.

Hoofdstuk 2 Hulp bij het huishouden

Artikel 6 Eigen bijdrage hulp bij het huishouden

1. Het college brengt een eigen bijdrage in rekening voor hulp bij het huishouden, als bedoeld in de artikelen 9 tot en met 12 van de verordening.
2. Het tarief voor hulp bij het huishouden bedraagt € 21,98 per uur, met inachtneming van de inkomensafhankelijke eigen bijdrage, zoals bepaald in artikel 4 van dit Besluit.

Artikel 7 Persoonsgebonden budget hulp bij het huishouden

1. De hoogte van het persoonsgebonden budget voor hulp bij het huishouden bedraagt € 15,- per toegekend uur.
2. Menzis verzorgt de betaling van het persoonsgebonden budget voor hulp bij het huishouden. Hierbij wordt de betaling netto uitbetaald onder verrekening van de verschuldigde eigen bijdrage.

Artikel 8 Wijzigen van keuze

1. Gedurende een kalenderjaar kan degene die hulp bij het huishouden ontvangt niet de vorm van verstrekking wijzigen van of naar persoonsgebonden budget of in natura.
2. Het bepaalde in het eerste lid kan buiten toepassing worden gelaten, als naar het oordeel van het college een dwingende reden daartoe aanleiding geeft.
3. Het college wijst in het laatste kwartaal van enig kalenderjaar de inwoners, aan wie hulp bij het huishouden wordt verstrekt, op de mogelijkheid om de keuze te wijzigen voor het volgende kalenderjaar.

Hoofdstuk 3 Woonvoorzieningen

Artikel 9 Eigen bijdrage

1. Het college brengt een eigen bijdrage in rekening om wonen in een geschikt huis, zoals bedoeld in artikel 13 van de verordening, mogelijk te maken.
2. Het college neemt alleen aanvragen in behandeling die betrekking hebben op een woonvoorziening waarvan de kosten hoger uitvallen dan € 300,-.
3. Het tarief van de eigen bijdrage is afhankelijk van de kostprijs van de woonvoorziening. Het college brengt deze in de vorm van huur of eigen aandeel in rekening.
4. Het college verzorgt de inkomensafhankelijke wijze van innen van de eigen bijdrage, zoals in artikel 4 van dit Besluit is bepaald.

Artikel 10 Hoogte persoonsgebonden budget

De hoogte van het persoonsgebonden budget voor een woonvoorziening komt overeen met de tegenwaarde van de in de betreffende situatie goedkoopste adequate voorziening in natura, inbegrepen de kosten voor onderhoud en reparatie.

Artikel 11 Tegemoetkoming verhuis- en herinrichtingskosten

1. De financiële tegemoetkoming in de verhuis- en herinrichtingskosten bedraagt ten hoogste € 2.800,-.
2. De beoordeling of een verhuizing kan leiden tot het te bereiken resultaat vindt alleen plaats als de kosten van een aanpassing het bedrag van € 8000,- te boven gaan.

Artikel 12 Kosten woningaanpassing

Het college rekent de volgende uitgaven tot kosten van een woningaanpassing:

- a. aanneemsom inbegrepen loon- en materiaalkosten voor het realiseren van de woonvoorziening. Als de voorziening door zelfwerkzaamheid tot stand komt, vervalt de post loonkosten;
- b. architectenhonorarium tot ten hoogste 10 % van de aanneemsom met dien verstande dat dit niet hoger is dan het maximale honorarium als bepaald in DNR2005 van de BNA en alleen in die gevallen dat het noodzakelijk is dat een architect de woningaanpassing ontwerpt;
- c. bouwleges voor zover deze betrekking hebben op het realiseren van de woonvoorziening;
- d. verschuldigde en niet verreken- of terugvorderbare omzetbelasting;
- e. door het college (schriftelijk) goedgekeurde kostenverhogingen, die ten tijde van de raming van de kosten redelijkerwijs niet waren te voorzien;
- f. kosten in verband met noodzakelijk technisch onderzoek en adviezen met betrekking tot het verrichten van de aanpassing;
- g. kosten van heraansluiting van openbare nutsvoorzieningen;
- h. administratiekosten tot ten hoogste € 350,- voor de verhuurder die een woningaanpassing realiseert voor een persoon met beperkingen, voor zover de kosten onder a. tot en met g. meer bedragen dan € 3.500,-.

Artikel 13 Kosten verwijderen woonvoorzieningen

1. Een eigenaar van een woning kan voor een financiële tegemoetkoming van ten hoogste € 500,- in aanmerking komen voor het verwijderen van woonvoorzieningen als de kosten van de betreffende voorziening ten minste € 5.000,- bedragen.
2. De tegemoetkoming voor de kosten als bedoeld in dit artikel verstrekt het college als de woning langer dan zes maanden leeg staat, of als de woonvoorziening verhuur onmogelijk maakt aan een persoon zonder beperkingen.

Artikel 14 Afschrijvingsschema

Het afschrijvingsschema, als bedoeld in artikel 13, zevende lid van de verordening, houdt in: een jaarlijkse waardedaling met 20% gerekend vanaf het eerste jaar van het gerealiseerd zijn van de woonvoorziening.

Hoofdstuk 4 Verplaatsen in en om de woning

Artikel 15 Hoogte persoonsgebonden budget rolstoel

Het college verstrekt een persoonsgebonden budget voor een rolstoel, zoals bedoeld in artikel 14 van de verordening, op basis van de tegenwaarde van de goedkoopste adequate voorziening in natura, inbegrepen de kosten voor onderhoud en reparatie van vergelijkbare rolstoelen.

Artikel 16 Hoogte financiële tegemoetkoming sportvoorziening

1. Het college verstrekt een sportvoorziening alleen in de vorm van een financiële tegemoetkoming. De financiële tegemoetkoming bedraagt ten hoogste € 2.800,-.
2. Het college neemt per belanghebbende eens in de drie jaar een aanvraag voor een sportvoorziening in behandeling.

Hoofdstuk 5 Lokaal verplaatsen per vervoermiddel

Artikel 17 Eigen bijdrage scootmobiel

1. Het college brengt een eigen bijdrage in rekening als de aanvraag voor lokaal vervoer, zoals bedoeld in artikel 15 van de verordening, tot een individuele voorziening leidt.
2. Het tarief van de eigen bijdrage is afhankelijk van kostprijs en afschrijvingstermijn van de voorziening. Het college brengt deze in de vorm van huur of eigen aandeel in rekening.
3. Het college verzorgt de inkomensafhankelijke wijze van innen van de eigen bijdrage, zoals in artikel 4 van dit Besluit is bepaald.

Artikel 18 Hoogte persoonsgebonden budget

Het college verstrekt het persoonsgebonden budget op basis van de tegenwaarde van de in de betreffende situatie goedkoopste adequate voorziening in natura, eventueel verminderd met een bedrag voor reparatie en onderhoud.

Artikel 19 Stalling elektrisch vervoermiddel

De financiële tegemoetkoming voor de kosten van stalling van een elektrisch vervoermiddel bedraagt ten hoogste € 1.500,-.

Artikel 20 Collectieve vervoersvoorziening

Degene die in aanmerking komt voor collectief vraagafhankelijk vervoer ontvangt een vervoerspas voor het collectief vraagafhankelijk vervoer. De vervoerspas op basis van deze Wmo-indicatie biedt toegang tot de volgende diensten van de Stadsregiotaxi:

- a. tot vijf zones per rit aangepast tarief van € 0,51 per zone voor inwoners jonger dan 65 jaar;
- b. tot vijf zones per rit aangepast tarief van € 0,33 per zone voor inwoners ouder dan 65 jaar.

Artikel 21 Hoogte financiële tegemoetkoming individuele vervoersvoorziening

Als alle voorliggende voorzieningen, als bedoeld in artikel 2, derde lid van de verordening, niet tot het gewenste resultaat leiden, biedt het college de mogelijkheid van een individuele voorziening. De financiële tegemoetkoming voor vervoer met eigen auto, taxi of vervoer door derden wordt berekend aan de hand van het aantal noodzakelijke kilometers per jaar, tot ten hoogste 3.000 kilometer of ten hoogste € 1.500,-.

Hoofdstuk 6 Slotbepalingen

Artikel 22 Hardheidsclausule

Het college kan één of meerdere artikelen van dit Besluit buiten toepassing laten of daarvan afwijken, voor zover toepassing, gelet op het belang van het maatschappelijk participeren, leidt tot een onbillijkheid van overwegende aard.

Artikel 23 Intrekking oude regeling

Het Besluit maatschappelijke ondersteuning gemeente Overbetuwe 2010, zoals vastgesteld bij besluit van 15 december 2009, wordt ingetrokken.

Artikel 24 Overgangsrecht

1. Een beschikking, die op grond van het Besluit maatschappelijke ondersteuning gemeente Overbetuwe 2010 is genomen, blijft van kracht tot een beschikking op basis van het Besluit maatschappelijke ondersteuning gemeente Overbetuwe 2011 ervoor in de plaats treedt.
2. Het bepaalde in het eerste lid geldt niet met betrekking tot de artikelen 4, 7 en 20 van dit Besluit.
3. In geval van herindicatie, wordt de beschikking genomen op grond van het Besluit maatschappelijke ondersteuning gemeente Overbetuwe 2011. Deze beschikking treedt in de plaats van de beschikking op grond van het Besluit maatschappelijke ondersteuning gemeente Overbetuwe 2010.

Artikel 25 Inwerkingtreding

Dit besluit treedt in werking op 1 januari 2011.

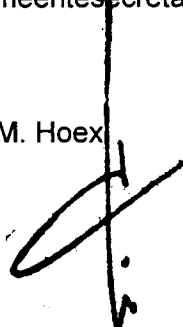
Artikel 26 Citeertitel

Dit besluit wordt aangehaald als: Besluit maatschappelijke ondersteuning gemeente Overbetuwe 2011.

Aldus besloten in de vergadering van 21 december 2010.

Het college van burgemeester en wethouders,
de gemeentesecretaris, de burgemeester,

Th.M.M. Hoex

E. Tuijnman.

Algemene toelichting

Bereik

Op dit moment telt het Wmo-loket 2.200 inwoners die een voorziening benutten. De totale groep die kampt met lichamelijke beperkingen beslaat 6.000 inwoners. Aanneمة is dat het aantal de komende tien jaar oploopt tot 9.000. Licht verstandelijk gehandicapten (135 inwoners) en de GGZ-groep (5.500 verwijzingen huisarts per jaar) vormen geen onderdeel van de telling, maar zijn eveneens onderdeel van de doelgroep. Spectrum verwerkt als onderzoeksbureau van de provincie Gelderland de cijfers van het SCP (Sociaal Cultureel Planbureau) en stelt prognoses op. Betrokkenen vinden nog niet allemaal de weg naar het Wmo-loket.

Werkgroep OVBMV

De Cliëntenraden Wmo en WWB namen deel aan de ambtelijke werkgroep OVBMV (opschonen verordening en besluit maatschappelijke voorzieningen) en leverden een waardevolle bijdrage. De werkgroep startte met de werkzaamheden in februari 2010 en sloot de beraadslagingen af in september 2010. In oktober 2010 volgde de formele advisering vanuit de Cliëntenraden over de verordening; in december 2010 over het Besluit.

Nieuw; De Kanteling

Het voorliggende Besluit wijkt aanzienlijk af van voorgaande jaren. Het Besluit maatschappelijke ondersteuning vormt met de Verordening maatschappelijke ondersteuning twee zijden van eenzelfde medaille. De raad legt met de verordening de bevoegdheid voor het nemen van het Besluit bij het college. Daarmee kan het college jaarlijks genoemde zaken bijstellen. In de verordening en het Besluit is De Kanteling verwerkt. Met deze term onderstrepen Rijk, VNG en nationale patiëntenverenigingen de omslag van de voormalige Wvg (Wet voorzieningen gehandicapten) naar de Wmo. Het gaat niet langer om het recht op een scootmobiel. Daar treedt de opdracht voor de gemeente voor in de plaats om het gewenste resultaat van een inwoner vast te leggen en te bespreken op welke wijze men daar zelf in kan voorzien. Daar passen verwijzingen naar alledaagse en algemene voorzieningen bij. Ook de toelichting bij de verordening verwijst naar De Kanteling en naar de werkwijze die de gemeente daarbij voor ogen staat. Als de eigen kracht niet langer volstaat, kan de gemeente inspringen met een voorziening. Daar past dan een eigen bijdrage van betrokkene bij die rekening houdt met zijn inkomen. De Wmo breekt met de claimende burger. De gemeente stelt daar Het gesprek voor in de plaats. In alle redelijkheid bespreekt een consulent van het Wmo-loket de gewenste resultaten en mogelijkheden met de aanvrager.

Eigen bijdragen

Het Besluit voert eigen bijdragen in voor hulpmiddelen (behalve de rolstoelen). Het collegeprogramma 2010-2014 vermeldt:

'Voor het gebruik van Wmo-voorzieningen (individueel en collectief) vragen we een inkomensafhankelijke bijdrage.'

Het Besluit werkt deze stelling van het college uit, gegeven de wens om tot een zo schappelijk mogelijke prijsstelling te komen. De verwijzing naar de inkomensafhankelijke wijze van heffen draagt daartoe bij. De situatie die voor de hulp bij het huishouden (HbH) al gold, gaat nu gelden voor alle hulpmiddelen en voorzieningen die de gemeente op basis van de Wmo verstrekt.

Doel

Doel is het besef bij inwoners dat hulpmiddelen geld kosten en dat de gemeente daar een (redelijke want inkomensafhankelijke) bijdrage voor vraagt. Doel mag niet de bijdrage aan de operatie Schatgraven zijn. Vertegenwoordigers van de twee Cliëntenraden Wmo en WWB benadrukken dit en het besluit sluit daarop aan. De invoering van eigen bijdragen op Wmo-hulpmiddelen is niet ingegeven uit bezuinigingsmotieven.

Het verwachte effect bestaat eruit dat inwoners voorzieningen inleveren als men er geen gebruik meer van maakt. Het schrikbeeld van de rij bestofte scootmobielen in de gang van het verzorgingshuis eindigt daarmee, is de verwachting. Als hulpmiddelen niet meer voldoen zullen cliënten ze terugbrengen en inleveren.

Mogelijk zien inwoners af van een voorziening als blijkt dat de gemeente een eigen bijdrage verlangt. Tijdens Het Gesprek zal de consulent wijzen op de noodzaak van de voorziening, de vanzelfsprekendheid dat daar een eigen bijdrage tegenover staat en dat de gemeente het verschil bijpast; de eigen bijdrage dekt in de meeste gevallen immers niet de kosten.

Kosten stijgen

Kleinere woonvoorzieningen komen niet meer voor bekostiging in aanmerking. Bovendien springt de prijs van een uur HbH omhoog, als laatste tranche om bij de prijsstelling van de regio aan te sluiten. De overgangsregeling 'persoonsgebonden HbH' (pgb HbH) eindigt op 31 december 2010. Alle pgb HbH ontvangen eenzelfde bedrag per uur om zelf (niet 'in natura' HbH) te regelen.

Inkomensafhankelijk

Een laag inkomen leidt tot een lage bijdrage. Een hoger inkomen leidt tot een hogere bijdrage. Voor elk inkomensniveau geldt een maximum. De betrokkene betaalt nooit meer dan het maximum dat voor zijn of haar inkomen geldt. De redelijkheid is daarmee gestoeld op solidariteit. De breedste schouders dragen de zwaarste lasten; iedereen naar draagkracht.

Het CAK (Centraal Administratiekantoor) draagt zorg voor de inning van de eigen bijdragen. De regering wees het CAK aan om die taak uit te voeren. Het CAK voert eveneens de Wtcg uit (Wet chronisch zieken en gehandicapten). Dit houdt in dat het CAK in de facturering bij de Wmo de kortingen opneemt die de Wtcg toestaat. De gemeente speelt hierbij geen rol anders dan dat het college de NAW-gegevens van de inwoners die een Wmo-voorziening ontvangen doorgeeft.

Huur

Het college kiest ervoor om de hulpmiddelen die de gemeente verstrekt (en die in eigendom van de gemeente blijven) in de vorm van huur uit te geven en in rekening te brengen. De afschrijvingsperiode bepaalt de hoogte van de huursom.

Algemeen en voorliggend

De Wmo is in beweging. De regelingen volgens dit Besluit kunnen de komende jaren muteren afhankelijk van de beleidsontwikkeling waar de gemeente op uitkomt. Het streven is erop gericht meer algemene en voorliggende voorzieningen te komen. Als voorbeeld in ontwikkeling:

- Uitleenservice hulpmiddelen;

- Uitleenservice scootmobielen;
- Splitsen vormen van hulp bij het huishouden;
- Mobiliseren middenstand;
- Zoeken naar andere vormen van vrijwilligersinzet.

Artikelen en verschillen

Ten opzichte van andere gemeenten en ten opzichte van het vorige Besluit treden nog meer mutaties op, die de werkgroep tijdens de voorbereiding accordeerde. Hieronder staan de belangrijkste:

1. Verwijzingen naar andersoortige vormen van huisvesting zoals woonschepen en woonwagens zijn geschrapt. De werkgroep beschouwde deze verwijzingen als overbodig. Het gewenste resultaat staat voorop. Kunnen wonen in een geschikt huis hoort daarbij en daar voegen verwijzingen naar prijzen en grenswaarden en vormen van huisvesting niets aan toe.
2. Het oude Besluit kende artikelen die rekening hielden met 'Kosten in verband met tijdelijke ruimte' en 'Bezoekbaar maken van één woonruimte'. Het betrof bijvoorbeeld kosten van woningeigenaren (corporaties) die aangepaste woningen vrij houden voor aanstaande huurders met een Wmo-indicatie. Tot dusver werd geen aanspraak gemaakt op deze artikelen. De noodzaak om de mogelijkheid te continueren ontbrak.
3. Artikel 2, derde lid en artikel 3, derde lid leggen de terugvordering vast. Het oude Besluit kende een reeks artikelen die de rechtsgrond voor terugvordering gedetailleerd vastlegde. Die reeks vervalt. De redenering luidt dat de heffing van een eigen bijdrage ertoe bijdraagt dat cliënten afzien van een voorziening als die niet meer voldoet of niet meer in gebruik is. Men betaalt er huur voor (in de vorm van een eigen bijdrage).
4. Artikel 4. Het Rijk helpt de redelijkheid bepalen. Jaarlijks biedt het Rijk via het Besluit en het CAK het overzicht aan van inkomensniveaus en bijbehorende maximale eigen bijdragen. Jaarlijks beslist elke gemeente dit voorstel te volgen of ervan af te wijken. Het Besluit 2011 volgt de indeling van het Rijk en CAK onverkort en zonder mutaties (Staatscourant 2010, nr. 18021).
5. Artikel 5 legt de plichten vast voor de gemeente rond Het Gesprek. De leden van de Cliëntenraden hechten eraan dat het Besluit tijdslimieten vermeldt, waar cliënten rechten aan kunnen ontlenen. De verordening vermeldt geen tijdslimieten of doorlooptijden. Artikel 5 van het besluit regelt de termijn tussen aanmelding en 'het maken van de afspraak'. Als gesprek en aanvraag rond zijn dan geldt de termijn die de Algemene wet bestuursrecht (Awb) stelt en is de gemeente verplicht binnen acht weken een beslissing te hebben genomen en de beschikking (waar bezwaar en beroep tegen openstaan) aan de aanvrager bekend te hebben gemaakt.
6. Voor de goede orde verwijst deze toelichting naar de verordening artikel 7, tweede lid. Als aanleiding bestaat voor spoedeisende behandeling of verstrekking van hulpmiddelen, dan biedt de verordening daartoe de rechtsgrond. Na de levering kan dan altijd nog het gestelde in artikel 5 van het Besluit zijn beslag krijgen en tot een eventuele bijstelling van de verstrekking leiden.
7. Artikel 9, tweede lid wijst erop dat alleen woningvoorzieningen ter sprake komen als die meer dan € 300,- bedragen. Tot dusver vergoedde de gemeente alle beugels, handgrepen, douchestoeltjes en drempelmatten. Bovendien zorgde de gemeente ervoor dat de voorzieningen werden aangebracht of vastgeschroefd. Voor kleine spulletjes geldt dat dus niet meer. De werkgroep vindt het redelijk als inwoners zich voor deze kleine zaken tot de doe-het-zelfzaken wenden. Het aanbrengen en bevestigen bieden de

meeste winkels eveneens aan als service. Dit wordt voortaan als een algemene voorziening (in de winkel voor een redelijke prijs voor iedereen binnen bereik) beschouwd, waardoor de gemeente deze kleine woonvoorzieningen niet meer aanbiedt en bekostigt.

8. Artikel 20: in afwijking van hetgeen met de werkgroep werd besproken, trekt het Besluit de tarieven voor de Stadsregiotaxi gelijk aan de tarieven in de regio (€ 0,51 voor de eerste vijf zones per rit; € 0,33 idem voor inwoners die ouder zijn dan 65 jaar). Het advies van de Stadsregio werd op 22 november 2010 ontvangen, nadat de laatste werkgroepbijeenkomst had plaatsgevonden.
9. Artikel 24 bevat het overgangsrecht. De werkgroep acht het van belang dat de gemeente op een correcte wijze het nieuwe Besluit invoert. De geringste mutatie kan tot commotie onder de inwoners leiden. Het is gepast daar met grote zorgvuldigheid mee om te gaan. Het artikel laat alle oude beschikkingen staan, uitgezonderd de tarieven waarvan al bekend was (of redelijkerwijs aangenomen kon worden) dat die jaarlijks muteren. De oude beschikkingen blijven staan totdat een nieuwe beschikking ervoor in de plaats treedt. Daar gaat dan een herindicatie en dus ook een Gesprek aan vooraf.

Bijzondere aandacht verdient artikel 6 over de Hulp bij het huishouden:

1. Het verschil tussen de tarieven 'In natura' en Pgb (persoonsgebonden budget) is verdedigbaar. De gemeente bekostigt de inzet van SVB (Sociale Verzekeringsbank) en Menzis waar budgethouders zich melden voor ondersteuning. Menzis zorgt ervoor dat de cliënten nettobetalingen ontvangen (na verrekening van de eigen bijdrage) en de SVB zorgt ervoor dat de budgethouders verzekerd zijn, betaling van een vervangende hulp geregeld is, dat de Arbodienst beschikbaar staat of dat de boekhouding gevoerd wordt.
2. Voorheen kende het Besluit voor de budgethouders HbH een bedrag van € 250,- dat men niet hoefde te verantwoorden. Dit bedrag, zo luidde de redenering, zou bestemd kunnen zijn voor een attentie of andere bijzondere uitgaven die met het budgethouderschap van doen hebben. Gelet echter op het feit dat budgethouders alleen nettobedragen verantwoorden, vast te stellen door Menzis en SVB, lijkt dit (toch) niet redelijk. Het aandeel aan eigen bijdragen onttrekt zich immers aan de verantwoording; attenties en bijzondere uitgaven kunnen budgethouders ten laste van de brutokosten brengen.
3. De eigen bijdrage op Pgo (praktische gezinsondersteuning) is niet van toepassing. Pgo is een zwaardere vorm van hulp in de huishouding als sprake is van een gezin dat moeilijkheden bij het opvoeden ondervindt. De HbH heeft de functie van een interventie. De factuur staat op naam van het kind en het Rijk verbiedt daarvoor een eigen bijdrage te heffen.